

ARNFRÍÐ

BÓNDAST Í GØTU

– **HETTA** ER SUM AT **KOMA** Á EINA AÐRA **PLANET**. NAKAÐ AV TÍ **FYRSTA**, EG GJØRDI, VAR AT **KEYPA** MÆR **ULLINT** UNDIRKLÆÐI, TÍ HER ER SO **NÓGVAR** FERÐIR **KALDARI** ENN Í **SUMBA**. BURTURSÆÐ FRÁ **KULDANUM**, SO TRÍVIST EG **VÆL**. TAÐ SIGUR BÓNDAKONAN **ARNFRÍÐ V. HENTZE**, SUM ER **FLUTT** ÚR **SUMBA** TIL **SYÐRUGØTU**, HAR HON NÚ **BÓNDAST** SAMAN VIÐ **UNNUSTANUM**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Hon gjørdist eitt kent andlit um nærum allar Føroyar, tá hon saman við trimum øðrum persónum var partur av sjónvarpssendingini Fólksins Rødd.

Tvey ár eru liðin, síðani vit seinast sóu Arnfríð V. Hentze á sjónvarps-skíggjanum, har hon segði sína hugsan um alt frá politikki, til hvussu tey føroysku mannfólkini eru nakrir mammudreingir.

– Eg fekk ótrúliga nógv var viðmerkingar frá fólki, um sumt av tí, eg tosaði um í sendingunum. Sjálvt um tað fyrri tað mesta vóru positivar viðmerkingar, var eisini onkur, sum ikki dámdi tað, eg segði. Men eg eri, sum eg eri, og so mugu fólk taka tað, sum tey vilja, sigur Arnfríð V. Hentze.

Fann sjeikin á Kjøtkvøldi

Ein og vit kenna hana úr sjónvarpinum, er hon eisini í dag væl skorin fyri tungubandið, rokalig og fyríkomandi. Men okkurt er broytt. Arnfríð V. Hentze hevur funnið sær ein unnusta, Líggjas Húsgarð.

Tey hittust fyrstu ferð á stóra Kjøtkvøldinum á Hotel Føroyum í mars mánaði í fjør og blivu væl. Arnfríð V.

LÍGGJAS SPURDI MEG EINAFERÐ Í FJØR, UM EG IKKI KOM AT HJÁLPA SÆR VIÐ KRIATÚRUNUM Í SYÐRUGØTU, OG JA, NÚ ERI EG HER. HÓAST LÍVIÐ Í SUMBA VAR GOTT, DÁMAR HENNI BETUR GERANDISDAGIN Í SYÐRUGØTU

Hentze fortelur, at orsøkin, til at tað blivu júst tey bæði, er einföld.

– Vit hava tað gott saman. Hava felags áhugamál, og so haldi eg, at kemiin er bara har, sigur Arnfríð V. Hentze og heldur fram:

– Líggjas spurdi meg einaferð í fjør, um eg ikki kom at hjálpa sær við kriotúrunum í Syðrugøtu, og ja, nú eri eg her, fortelur Arnfríð V. Hentze og flennir. Hóast lívið í Sumba var gott, dámar henni betur gerandisdagin í Syðrugøtu saman við unnustanum.

– Eg tímdi ikki at vera einsamøll

longur, og seyðhaldið, sum eg hevði har suðri, lónti seg ikki. Harafturat eru børnini flogin úr reiðrinum, so alt passaði bara væl, sigur Arnfríð V. Hentze, sum hevur búleikast í Syðrugøtu síðani august mánað í fjør.

Húsini í Sumba hevur hon tó framvegis, og hon plagar eisini av og á at ferðast suður at vitja familju og kenningar. Men størsta partin av tíðini bóndast hon norðanfjørðs.

– Her eru seyðir, mjólkineyt, gæs og hundar, og tá eg ikki fáist við kriotúrini, eri eg heima og geri tað húsliga ar-

beiðið, so eg keði meg á ongan hátt, sigur Arnfríð V. Hentze, sum henda dagin, tá Sosialurin vitjar, skal seyma rullipylsur.

Nýggja lívið í Syðrugøtu hóvar henni væl, og hon heldur eisini at hon er ein góð hjálp fyri unnustan.

– Sum bóndi í dag skalt tú dokumentera alt, sum tú gert, ið sambandi við festið, og tí brúkar tú nógv teldu og internet. Júst tí partinum er Líggjas ikki so stinnur í, meðan tað fellur mær lætt at skriva inn á telduna og brúka internetið. So á tann hátt kann eg eisini hjálpa honum við garðinum.

Áhugin var stórur

Arnfríð V. Hentze dylur ikki fyri, at áhugin fyri hennara persóni var rættiliga stórur, ta tíðina hon var at síggja í sjónvarpinum. Serliga vóru tað mannfólkini, ið vístu henni áhuga.

– Bráðliga byrjaðu menn at ringja og skriva til mín á Facebook, og tað vóru ikki smávegis tilboð, teir komu við. Onkur bjóðaði seg fram at venja hundarnar hjá mær, meðan onkur annar segði seg vilja hjálpa við seyðahaldinum. Eisini vóru tað nakrir sum fortaldu mær, hvussu nógv pengar teir áttu, men nei, eg ignoreraði øll hasi tilboðini og tók tað ikki so seriøst, fortelur Arnfríð V. Hentze, sum tó valdi at taka av tí eina tilboðnum, ið kom úr